

Από ένα γλυκό φιλάκιο στέλλει η Διάπλαση πρός τους φίλους της: Νεαράρ Καλλιτέχνιδα ([Ε] διὰ τὰ πάρη τῆς Μαγικής Εἰκόνος ωριότατας) χαρίστι πολὺ διότι ἀνεγνώστις διὰ δὲν εἶναι εύκολον νά τα κάμην κανεὶς διὰ καὶ δὲν εἶναι καλὸν νά το ιωτήῃ) Ἀρθιόμην Ροδωτιάρη (φίλησέ μου τὴν Ἀγριότριαν απαγολωτιάν· εύχομαι καὶ εἰς τὰ δύο καλὴν ἐπιτυχίαν) Ἀρθος τῆς Ἀρδου (ἡ φίλη σου δὲν δύναται νόμιμετέχη τοῦ προνομίου τῶν συνδρομητῶν, πρὶν ἡ ἐγραφή καὶ αὐτή. Δύναται δὲ καὶ πώρα καὶ πάντοτε, ἀνθέλη, νά ἐγραφή;) Ἐλληνικόν Ἑδαρος, Πνεῦμα τῆς Ἀρτιογύρας (ἔστειλα, μολονάτις ἀρρή καὶ πού μὲ θυμᾶσαι;) Μαγικέμενον Δίσος (εύκυρος διὰ τὸ παῖδες μας ἔκεινος δὲν ἔταθε τίποτε σοβαρόν τὸ αὐτοχέδιον Παιδικὸν Πνεῦμα μοῦ ἥσεσ, καὶ τοῦ ἔβαλα εἰς τὴν κληρωτίδα, διότι δὲν πλέον διὰ κλήρου δημοσιεύονται;) Μισοκαρδούρον (ναὶ;) Ἀδριάτορ Στρονθοκάμπολον (σοῦ είχα ἀπαντήση, διαν ἔκκα καὶ τὴν δευτέραν ἐπιστολὴν σου· ἐγίλασα πολὺ μὲ τὸ ὄστεῖν περὶ Μικαμποῦ . . . (Κατοαραμάλλω) [Ε] ἡ ὑπόλη δὲν εἶναι πειδεῖς . . . κατσούπαλλω — οὐτε ἀπλῶς μάλλω, — διότι τοῦ ἔκοψαν τὰ μαλλά διὰ νὰ δυναμώσουν· νά ἰδητε δύως σὲ λιγάκι τὶ ώρας μαλλία ποῦ θὰ κάμῃ;) Θεραπαινίδα τῶν Μουσῶν (φαινεται, διὰ εἶναι χαριτωμένη ἡ Μπέλλα σου, καὶ τέτοια θὰ εἶναι καὶ τὰ πασδάκια της· ἀλλὰ διχ, νὰ μή μει χαρίστε κανένα· δὲν θέλω νὰ αἰσθανθῶ καὶ πάλιν τὴν ποῦ ἥσεύνων διαν ἔκκασα τὸν Ὀθέλλον· [Ε] διὰ τὸ ποιηματάκι σου;) Μπαμ-Μπούμ (οἱ φίδαι σου μάταιοι· ἀρ' οὐ μελετᾶς θὰ ἐπιτύχῃς· ἔχεις καὶ τὴν εὐχήν της Γαγιάς καὶ ἐν [Ε] διὰ τοὺς στίγμας;) Πηγὸν τῆς Ἐρήμου (ώρατα τὰ πλεῖστα, καὶ εἰσῆλθον ἡδη εἰς τὴν κληρωτίδα;) Μενεκέδεντος Μπονέ-άμι, Ροδωφιασμένην δίνου, Ἀνθοπάλιδα τῇ; Βερώνης, Γλυκεῖαν Καρδίαν, Λεχωνίτικο Κεράσι (γράψε μου λοιπὸν κάποτε!) Ἀηδόνα τῆς Τερψιθέας (ἔστιλα· καλῶς ἡλθε;) Χρησοφράν Πακτωλόρ (πραγματικῶς εὔμορφον, καὶ τὸ ζεύλα εἰς τὴν κληρωτίδα;) Ἀποτολορ Καραπαναγιώτην (πολὺ ἀρρή μοῦ ἡλθεν ἡ γνώμη σου· Μισόλαρ διατὶ νά το χάσης καὶ νὰ μή χαρετίσε;) Φιλέρημον Τρυγόνα (δὲν ἥσεύρω· πιθανὸν νά μη ἔλαβε τὸ τετράδιον σου, θὰ την ἐρωτήσω;) Φιλαμερικαρίδα, Κατίναρ Μεγαρέως (τὸ περὶ οὐ ἔωτας, εἶναι κορίτσι;) Σημιαλαρ τῆς Ἐλευθερίας (παρακαλεῖσθαι τὸν ἀδελφὸν σου νά μου γράψῃ ἀπ' εύθετα;) Σκηντρόφορον τοῦ Διος, Ηπειραίρ Αράβιαρ (χάρος πολὺ ποῦ θά μου γράψῃ τώρα συγκά· αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσέχει;) Καθαράρ Καρδίαρ (μὲ τὰς εὐχάς μου διὰ τὰ εὐηγχή σου γενέθλια;) Φιλιππον Οικονομόπολον (ἔστειλα· ἐλπίζω δὲν θὰ λάβω καὶ ἐκτενεστέρων ἐπιστολὴν σου;) Ἀγγυρούρολος γιώτατορ (ἐγέλασα ἀρκετά μὲ τὴν ὑπόδεσιν τῆς κομῳδίας· βεβαίως τὸ θέατρον τοῦ φίλου σου ήτο ὑπαίθριον, ἐ;) Νευρόπατορον (εὐχομαι νὰ δυναμώσῃ τριγύρα καὶ νὰ μου γράψῃ μὲ τὸ χέρι σου;) Ἐλληνικόν Διόλημα, Ἐλληνικήν Ναναργίδα, Ἀνθόνυχον Πτερέμα (αἱ Παιδικαὶ Σελίδες· ἔξηντλήθησαν πρὸ ἐτῶν;) Τηλέμαχον Ν. Παχύρ, (αἱ λύσεις γράφονται ἐπὶ ιδιαιτέρου χάρτου, διὰ τὸν Διαγωνισμόν· ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ στέλλωνται;) Ἐγα Χιωτάκη, Φερωτήγη Βαρκούδαρ (ἴσα ήτα σήμερα δημοσιεύεται τὸ ιατρικὸν τοῦ Λότυνχα εἰς τὴν Μαγικὴν Εἰκόναν τοῦ Ιατροῦ τῶν Συνδρομητῶν;) Ταρταρίτορ τῆς Ταρασκόνης (τὰ έλαβα· τὴν πληροφορίαν σου δύως δὲν δημοσιεύω, διότι ἅμα τὴν ἰδού, ξεθορεις πόσες δύναις θά μου στέλλουν; διστούνεις νὰ περνήσεις;) Διαβολάκι (εἰς τὸ προσέχει;) Ἀγριός Μάρτηρ (ναὶ;) Χλόην τοῦ Κηφισίου (χαριτωμένα τὰ ἀνέκδοτα τῆς ἀδελφούσιον σου· Πέτινα δὲν δύναται νὰ τούσιενος νὰ τούσιενος νὰ τούσιενος;) Συνοργησούλαν (οὕτως βέβαια· τὰ εύσημα δὲν δίδονται διὰ κλήρου!)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 26. Ιουλίου Ο κήρυξ τῶν λύσεων, ἵνα τοῦ δόπου δίου νὰ γράψεται ἡ λύσης των εἰδικούσιων, πολίτευται ἐν τῷ Γραφείῳ μετὰ τοὺς φοιτήλους, διὰ τὸν εἰκαστό 20 φύλα καὶ τιμάται φρέ.

330. Κυνόδοξον κεκρυμμένον καὶ ἀντεστραγμένον
1. — Ο "Άραβ εἰνιει λιπότατος τὴν διαιταν."
2. — Ω νέι, ἀγάπα τους γονεῖς σου διὰ νὰ εὐτυχήσης.
3. — Ο "Οστρις θιο θεδις τῶν Αγίουπτων."

Εστάλη υπὸ του Διοτί Μαστέλλο.
331. Κρυπτογραφικὸν
1 2 3 4 5 6 7 = Αὐτοκράτωρ.
2 3 6 7 = Μέλος τοῦ σώματος.
3 2 1 6 7 = Ἐπιθετον δχι κολακευτικόν.
4 1 3 4 = Εἶδος ἀμάξης.
5 6 3 6 7 = Διάρεσις Κράτους.
6 1 6 7 = "Υψηλα.
7 4 1 4 = "Ονυμα γυναικός.
Εστάλη υπὸ του Διοτί Μαστέλλο.

332. Μαγικὴ Εἰκόνων. (Ιατρικὴ Συνταχή).
Προροκοπαὶ ἔξετάσεις. Συγή βαθυτάτη. Ἡ Ερυθρὰ Δάσσος ἀνέρχεται ἐπὶ τὸν υψηλῆς ἔδρας διὰ νάπαγελήν τὸ ποιμάν της—πλὴν οὐμοι! Ὁ Κατηραμένος λόξυγκας τὴν ἔπιασε, δὲν εἰμπορεῖ νάρθωση λέξιν καὶ διάσπορος γελά. . . Τὸτε τρέχει ἡ υπηρέτρια τοῦ Σχολείου ἡ γράμμα Κουρκούτωπα.

— Κοκώνα ρου, τὶ ἔπαθες; τὴν ἐρωτᾷ,
— "Ἄρησε την! φωάζει μία φωνή, ήτις εἶναι ἡ τοῦ Ιατροῦ τῶν Συνδρομητῶν. Δίωστε της . . . δίωστε της . . . γρήγορα, καὶ θά της περάσῃ.

Τὴς το δίδει λοιπὸν ἡ υπηρέτρια, καὶ ὡς τοῦ θαύματος, διάλυγκας ἐκόπη. Ἄλλα τι της ἔδωσεν;
Εστάλη υπὸ του Ιατροῦ τῶν Συνδρομητῶν. [ΕΕ]

333. Λογοπαίγνιον.

κ-κλ ρχ-ξ-δ-κ γινε-κ-τν μρν-τ-ς-ν.
λθ-★-πκ-κ-τς προδ-κ-θν.
Εστάλη υπὸ του Μικροῦ Μυρτιανοῦ.

334. Φωνηντόδιπτον.

κ-κλ ρχ-ξ-δ-κ γινε-κ-τν μρν-τ-ς-ν.

λθ-★-πκ-κ-τς προδ-κ-θν.

Εστάλη υπὸ του Ιατροῦ τῶν Συνδρομητῶν.

335. Ἐλλιποδύμφωνον.

ου-α-α-α-α-α-α.

Εστάλη υπὸ του Ταρταροῦ τῆς Ταρασκόνης

A A

A P E A Τημε, να!

A A

Εστάλη υπὸ Περισίου Καραβούνη

A Y S E I S

ταν πνευματικῶν λεκήσιων τῇ; 17 Απρίλιου έ. έ.

336. Δεξιγρίφος.
"Αν γράμμα καὶ ίχνην συνδέσῃς
Κ' θέρρον εἰ αὐτά προσθέσῃς.
Πρωτεύουσαν θάποτελέσῃς.
Εστάλη υπὸ του Ροΐτρου Γιανκάρδου

337. Στοιχειόδιγρος.
Ματαίως ἔνα παιτίχιον τσῆλη λαμπτηρόν στέλλω, διότις ἄλλον, τρχητόν, νὰ ἀναστήση μέλλω.
Εστάλη υπὸ του Ρουλέτου Τέλλου [Ε]

338. Μεταγραμματισμός.

Βγάλε ταῦ καὶ βάλε νῦ

Καὶ θὲ ίδης τί θὰ γενη;. . .

Μία νῆσος ίσχυρα,

Χύνει γάραγρα νερά;

Εστάλη υπὸ Νικολαοῦ Κακαβάλλας.

339. Αἴγιγμα.

Εἴσαι κ' ἐνοχλητικός.

Καὶ πολὺ-πολὺ μικρός.

Μ' ἐν δίλητον μὲ πειράξῃς.

Τότε ἀμέτως θὰ φωνάξῃς:

"Ω Θεέ μου, τί φηλός!

Εστάλη υπὸ του Παρασσοῦ.

340. Απροσδόκητον τον

Πόλεν ἀντεγράφη εἰς τὴν Διάπλασιν ἡ ἀνω-

τέρα τοῦ άσκησης;

Εστάλη υπὸ του Λαστέρου τοῦ Βίγλα. [ΕΕ]

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ύπό τοῦ "Υπουργείου τῆς Παιδείας ὃς τὸ κατ' ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας
καὶ ύπό τοῦ Οικουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὃς τὸν ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμωτότερον εἰς τοὺς παιδες.

ΤΙΜΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Εσωτερικοῦ δραχ. 7.—Εξωτερικοῦ φρ. χρ. 8

Διευθύνθητης καὶ εκδοτής την ἔκαστον μηνὸς
καὶ εἰνε προπληρωτέαι δι' ἐν τοῖς

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Επιλογή την 1ην Ιουνίου 1899

ΤΙΜΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΦΥΛΑΟΥ

Ἐν Ελλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Εβρ. φρ. χρ. 0,15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Αθήναις

Οδός Αἰδίου, 117, Σαντι Χριστοπ

καὶ ἄν μετανοοῦσαν. Σωστά! "Ετοι λέγει καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος; Αἱρετικὸν ἀνθρώπον μετὰ πρώτην καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραταῖ!

"Ο Ἄρα τοις δύμας θ' ἀντέτρεφε τὰ παιδιά του ὅλωστιδόλου διαφορετικά, δηλαδὴ κατὰ τὸ γαλλικὸν σύστημα αὐτοῖς δηλαδὴ θά τα ἄφινεν ἐλεύθερα νὰ παῖσουν καὶ νὰ κάμνουν διὰ τοῦ θέλουν.

Τέλος τὸ Σ καὶ πτρον τοῦ Διός, ἀν ἀπετύ-



* Τὸν διευθύνει κατὰ τοῦ προσώπου του καὶ φρεσσοσττ! φρεσσοσττ! (Σελ. 207. στήλ. 6').

χανον τὰ συνήθη μέσα τὰ ὅποια θὰ μετεχειρίζετο, θὰ ἔστελλε τὰ παιδιά του πρὸς σωφρονισμὸν εἰς ἓν... Μοναστήριον. Καὶ τὴν στιγμὴν καθ' ἥν θὰ τα ἀπεκχαιρέτιε, θὰ τους ἔδιδε τὸ τελευταῖον πατρικὸν φίλημα ἐπὶ τῶν χειλέων, καὶ θὰ τους ἔλεγεν: « Ύπάγετε, προσφιλῆ μου τέκνα, ὑπάγετε εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ Ὑψίστου! Εἴθε νά σας φωτίσῃ ὁ Θεὸς καὶ νά σας ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς. Αἱ ιδιαι μου προσπάθειαι ἀπέδησαν φροῦραι, —ἀλλὰ τὰ ἀδύνατα παρὰ τοὺς ἀνθρώπους, δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ! »

Πολὺ σκληρὸν πρᾶγμα, ἀλήθεια, νὰ στέλνῃ κανεὶς τὰ παιδιά του ὅλα ὁρμαθεῖσαν στην σκληρὰν αὐτὴν ἀνάγκην, ὁ Ναύαρχος τῆς Βαρέλας Αρχαγέτης, οὐτε εἰς ἀμηχανίαν ἐκλογῆς μέσου διορθώσεως θὰ εὔρεθῇ, —διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι δὲν θὰ ἔχῃ παιδιά. Τὴν εὐχὴν σας λοιπόν, Πανοσιώτατε Ναύαρχε!

*

— "Ολα καλὰ καὶ τὸ μέλι γλυκό, εἶπεν ἡ Κυρὰ-Μάρθα, διὰν ἐτέλειωσεν ἡ ἀνάγνωσης τῶν σωρῶν" ἀλλὰ νὰ ἴδουμε τῷρα ποὺδὲν θὰ βραβεύσωμε!

— Ἀλήθεια, εἶπεν ἡ Διάπλασις, καμμία ἀπάντησις δέν μου ἐφάνη ἀξία τοῦ Α' Βραβείου. Εἶγε μερικαὶ πολὺ καλαί, δύναται τῆς Τύριος, τῆς Μελλοντικῆς Καλλιτεχνικῆς η ένδος, τῆς Δάφνης καὶ ἄλλων. Ἀλλὰ οὐτε αὐταὶ δέν με ἱκανοποιοῦν εἰς τὴν ἐντέλειαν. Μὲ τέτοιαν ἐρώτησιν ποὺ ἐδώσαμεν, θὰ ἥθελα μίαν ἀπάντησιν πολὺ πλέον οὐσιώδη, πολὺ πλέον ἔξυπνην, πολὺ καλλίτερα διατυπωμένην.

— "Οσφρ γι' αὐτό, εἶπα, ὅποιαν πάρωμεν καὶ τὴν τυπώσωμεν διὰ τῆς « Διαπλάσεως » θὰ είνει πολὺ καλὰ διατυπωμένην.

— Παύσε, Ἀνανία, γιατί σὲ βεδαίος ὅτι κατήντησες ὡ-

νυπόφορος! ἀνέκραξεν ἡ Ἀγάπη. Εἶναι τώρα καρδὸς γιὰ τέτοια ἀνοστα καλαμπούρια;

— "Οχι, ἀπήντησα. Εἶναι καρδὸς γιὰ νόστιμα φαγητά. Δὲν θὰ καθήσωμε εἰς τὸ τραπέζιον;

— "Ε, μ' αὐτὸ πλέον καταντῷ ἀρρώστεια!" .

— Καὶ ἀνίατος μάλιστα, εἶπα ἔγω. "Ωστε ἄν θέλετε νὰ γλυτώσετε ἀπὸ τὰ καλαμπούρια μου, σᾶς συμβουλεύω νά με στείλετε εἰς τὸ "Α συλλοντὸν Ἀνανίατον Ἀνανίατον.

Τέλος τὸ Σ καὶ πτρον τοῦ Διός, ἀν ἀπετύ-

γόντων δέν ἔγέλασε. Καὶ δῆλος ἔκαθήσαμεν εἰς τὸ τραπέζιον σκεπτικοῖ, μελαγχολικοῖ, ποὺ δέν εἶχαμεν ἀπάντησιν ἀξίαν Α' Βραβείου... Ἀγάπη καὶ ποιός τοῦ ξενρει μήπως ἡτο καρμία, ἀπὸ αὐτὰς ποὺ ἐπήρεν ὁ ἀνεμός; . . .

— Ή Διάπλασις ἐπειδύμησε νὰ φάγῃ μὲ τὸ βραστό της ὀλίγες πιπεριές, καὶ ἡ κυρὰ-Μάρθα ἐφώναξε τὸν διπλανόν μας μπακάλην νά μας στείλῃ ὀλίγες. Σὲ ὀλίγην δραν ἡ σίκονόμος ἐπαρουσιάσθη μ' ἔνα χάρτινον χωνί, τὸ διπλανόν μας πιπεριάν. Κατὰ τύχην ρίπτω τὰ μάτια μου εἰς τὸ χαρτί, τὸ διπλανόν μητριάσθη νὰ συνθίψῃ ἡ κυρὰ-Μάρθα, καὶ διακρίνω ἐπάνω γράμματα, προφανῶς παιδικά. Εἴτε ἀπὸ περιέργειαν, εἴτε ἀπὸ προσιθημα, κρατῶ τὸ χέρι τῆς Μάρθας καὶ της πέρνω τὸ χαρτί.

— Φέρο τὸ ἔδω!

— Ω, φαντασθῆτε τὴν ἔκπληξην μου, δταν βλέπω ἐπάνω τὰς λέξεις « Ἀγαπητὴ μου Διάπλασις... » Άλλὰ φαντασθῆτε καὶ

τὴν χαράν μου, δταν βλέπω δτι ἡτο ἀπάντησις εἰς τὴν Ογδοήν Κυριακήν, καὶ τι ἀπάντησις!

— Εύρηκα!!! ἐφώναξα μὲ φωνήν, ἡ ὅποια κατετρόμαξεν δλον τὸ σπιτικόν. Ιδού τὸ πρῶτον Βραβεῖον τῆς Κυριακῆς μας. Ακούσατε καὶ αὐτὴν τὴν ἀπάντησιν, ἡ ὅποια, ἀν καὶ την ἐπήρεν ὁ ἀνεμός, ἀν καὶ την ἐπήρεν εἰς τὸ μπακάλη, δπου αὐτὸς ἔχεινε καὶ ἡ πλέον ἀληθινή, μὲ δῆλην της τὴν πατικήν ἀφέλειαν.

Διότι, ἐπὶ τέλους, τι είμπορε νὰ ἔχειρη ἔνα παιδί ἀπὸ συζήματα ἀ— « Υπάγετε εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ Ὑψίστου. » (Σελ. 208, στ. α') φος, —είτε ἀγοράκι, είτε κοριτσάκι, —δηλαδὴ νά του χαρίσετε τρία χαρίσματα οιανταρφῆς; Ενα πράγμα μόνον δλεπεῖ: δτι γενικᾶς οι μικροὶ είναι

τὴν πατικήν τὴν ἀπάντησιν τὴν πατικήν τὴν μεταχειρίσθη διὰ διπλωμα, —σώζεται δμως τῷρα ως ἐκ θαύματος, μὲ τές πιπεριές ποὺ ἔχεινε δηληθινή, δηλαδὴ νά του χαρίσετε τρία χαρίσματα οιανταρφῆς; Ενα πράγμα μόνον δλεπεῖ: δτι γενικᾶς οι μικροὶ είναι

τὴν πατικήν τὴν ἀπάντησιν τὴν πατικήν τὴν μεταχειρίσθη διὰ διπλωμα, —σώζεται δμως τῷρα ως ἐκ θαύματος, μὲ τές πιπεριές ποὺ ἔχεινε δηληθινή, δηλαδὴ νά του χαρίσετε τρία χαρίσματα οιανταρφῆς; Ενα πράγμα μόνον δλεπεῖ: δτι γενικᾶς οι μικροὶ είναι

τὴν πατικήν τὴν ἀπάντησιν τὴν πατικήν τὴν μεταχειρίσθη διὰ διπλωμα, —σώζεται δμως τῷρα ως ἐκ θαύματος, μὲ τές πιπεριές ποὺ ἔχεινε δηληθινή, δηλαδὴ νά του χαρίσετε τρία χαρίσματα οιανταρφῆς; Ενα πράγμα μόνον δλεπεῖ: δτι γενικᾶς οι μικροὶ είναι

τὴν πατικήν τὴν ἀπάντησιν τὴν πατικήν τὴν μεταχειρίσθη διὰ διπλωμα, —σώζεται δμως τῷρα ως ἐκ θαύματος, μὲ τές πιπεριές ποὺ ἔχεινε δηληθινή, δηλαδὴ νά του χαρίσετε τρία χαρίσματα οιανταρφῆς; Ενα πράγμα μόνον δλεπεῖ: δτι γενικᾶς οι μικροὶ είναι

τὴν πατικήν τὴν ἀπάντησιν τὴν πατικήν τὴν μεταχειρίσθη διὰ διπλωμα, —σώζεται δμως τῷρα ως ἐκ θαύματος, μὲ τές πιπεριές ποὺ ἔχεινε δηληθινή, δηλαδὴ νά του χαρίσετε τρία χαρίσματα οιανταρφῆς; Ενα πράγμα μόνον δλεπεῖ: δτι γενικᾶς οι μικροὶ είναι

τὴν πατικήν τὴν ἀπάντησιν τὴν πατικήν τὴν μεταχειρίσθη διὰ διπλωμα, —σώζεται δμως τῷρα ως ἐκ θαύματος, μὲ τές πιπεριές ποὺ ἔχεινε δηληθινή, δηλαδὴ νά του χαρίσετε τρία χαρίσματα οιανταρφῆς; Ενα πράγμα μόνον δλεπεῖ: δτι γενικᾶς οι μικροὶ είναι

τὴν πατικήν τὴν ἀπάντησιν τὴν πατικήν τὴν μεταχειρίσθη διὰ διπλωμα, —σώζεται δμως τῷρα ως ἐκ θαύματος, μὲ τές πιπεριές ποὺ ἔχεινε δηληθινή, δηλαδὴ νά του χαρίσετε τρία χαρίσματα οιανταρφῆς; Ενα πράγμα μόνον δλεπεῖ: δτι γενικᾶς οι μικροὶ είναι

τὴν πατικήν τὴν ἀπάντησιν τὴν πατικήν τὴν μεταχειρίσθη διὰ διπλωμα, —σώζεται δμως τῷρα ως ἐκ θαύματος, μὲ τές πιπεριές ποὺ ἔχεινε δηληθινή, δηλαδὴ νά του χαρίσετε τρία χαρίσματα οιανταρφῆς; Ενα πράγμα μόνον δλεπεῖ: δτι γενικᾶς οι μικροὶ είναι

τὴν πατικήν τὴν ἀπάντησιν τὴν πατικήν τὴν μεταχειρίσθη διὰ διπλωμα, —σώζεται δμως τῷρα ως ἐκ θαύματος, μὲ τές πιπεριές ποὺ ἔχεινε δηληθινή, δηλαδὴ νά του χαρίσετε τρία χαρίσματα οιανταρφῆς; Ενα πράγμα μόνον δλεπεῖ: δτι γενικᾶς οι μικροὶ είναι

τὴν πατικήν τὴν ἀπάντησιν τὴν πατικήν τὴν μεταχειρίσθη διὰ διπλωμα, —σώζεται δμως τῷρα ως ἐκ θαύματος, μὲ τές πιπεριές ποὺ ἔχεινε δηληθινή, δηλαδὴ νά του χαρίσετε τρία χαρίσματα οιανταρφῆς; Ενα πράγμα μόνον δλεπεῖ: δτι γενικᾶς οι μικροὶ είναι

τὴν πατικήν τὴν ἀπάντησιν τὴν πατικήν τὴν μεταχειρίσθη διὰ διπλωμα, —σώζεται δμως τῷρα ως ἐκ θαύματος, μὲ τές πιπεριές ποὺ ἔχεινε δηληθινή, δηλαδὴ νά του χαρίσετε τρία χαρίσματα οιανταρφῆς; Ενα πράγμα μόνον δλεπεῖ: δτι γενικᾶς οι μικροὶ είναι

τὴν πατικήν τὴν ἀπάντησιν τὴν πατικήν τὴν μεταχειρίσθη διὰ διπλωμα, —σώζεται δμως τῷρα ως ἐκ θαύματος, μὲ τές πιπεριές ποὺ ἔχεινε δηληθινή, δηλαδὴ νά του χαρίσετε τρία χαρίσματα οιανταρφῆς; Ενα πράγμα μόνον δλεπεῖ: δτι γενικᾶς οι μικροὶ είναι

τὴν πατικήν τὴν ἀπάντησιν τὴν πατικήν τὴν μεταχειρίσθη διὰ διπλωμα, —σώζεται δμως τῷρα ως ἐκ θαύματος, μὲ τές πιπεριές ποὺ ἔχεινε δηληθινή, δηλαδὴ νά του χαρίσετε τρία χαρίσματα οιανταρφῆς; Ενα πράγμα μόνον δλεπεῖ: δτι γενικᾶς οι μικροὶ είναι

τὴν πατικήν τὴν ἀπάντησιν τὴν πατικήν τὴν μεταχειρίσθη διὰ διπλωμα, —σώζεται δμως τῷρα ως ἐκ θαύματος, μὲ τές πιπεριές ποὺ ἔχεινε δηληθινή, δηλαδὴ νά του χαρίσετε τρία χαρίσματα

τρομακτική ἐφαίνετο γηράσας κατὰ δέκα ἔτη; οἱ ὄφθαλμοὶ του ἑκοιλάνθησαν καὶ προσέλαβον στιλπνότητα ἀπασίαν, ὡς ὄφθαλμοὶ θηρίου ἐνεδρεύοντος, — ἵδιως διάσκοτος ὁ Χασσάν τῷ ἀπηγύθυνε κατὰ τὸ σύνηθες κανένα βάναυσον ἐμπαιγμόν.

Ἡ μανία του ἐξερράγη ἐπὶ τέλους ἔνα πρώι, καθ' ἥν στιγμὴν τὸ κερβάνιον ἦτοι μάζετο νὰ ἐκκινήσῃ.

Καθ' ὅλην ἐκείνην τὴν νύκτα, ὁ Ἀμπροῦκος εἶχε μείνη ἄγρυπνος, μὲ τοὺς ὄφθαλμοὺς προσηλωμένους τὸ λεηλατηθὲν χωρίον του, τὸν ἀποθανόντα μέσον του, τὴν ἀπώλειαν τῆς ἐλευθερίας του, καὶ ἐπιρρίτων, συστρεύων κατόπιν ὅλον τὸ δάρος τῶν δεινῶν αὐτῶν, τὰ ὄποια τὸν κατέτρυχον, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του Χασσάν.

Τὸ ἔφερεν ὁ διάδολος, ωστε εἰς τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὁ Χασσάν νὰ κάμῃ τὴν ἀνοησίαν νὰ κτυπήσῃ τὸν Ἀμπροῦκον μὲ τὸ μαστίγιόν του, διότι τοῦ ἐφάνη ὅτι δὲν ἐξετέλει ἀρκετὰ γρήγορα τὴν πρωινὴν του ἄγγαρείαν.

Ἄλφηνης μία κραυγὴ λύσσης ἔσχισε τὸν ἀέρα, ἐν τῷ δῆμῳ θηρίου διεγράφη ἀστραπαίως εἰς τὸ λυκανυγές. Καὶ εἶδον δῆλο τὸν Ἀμπροῦκον ἐπικίπτοντα, προσολλώμενον εἰς τὸ σῶμα του Χασσάν, καὶ δάκνοντα αὐτὸν λυσσωδές εἰς τὸ πρόσωπον.

Οἱ Ἀράβες ἔντρομοι ἔσπευσαν νὰ σῶσουν τὸν ἀρχηγὸν των. Ἄλλ' ἡ ἀντίστασις τοῦ γέροντος μαύρου, ἡ δύναμις του ἡ δεκαπλασιασθεῖσα ἀπὸ τὴν λύσσαν, ἦτο ἀκατανίκητος.

Τότε εἰς ἕτον τὸν στρατιωτῶν του Χασσάν, στηρίξας τὴν κάνην τοῦ τουφεκίου του εἰς τὴν δάσιν τοῦ κρανίου του Ἀμπροῦκον, ἐπυρδόλησε, καὶ ὁ ἐγκέφαλος τοῦ ἀτυχοῦς ἐξεινάχθη ἀπὸ τὸ φοβερὸν τραῦμα.

Ο Χασσάν, κατακρεουργημένος, παρουσιάλων ἀντὶ ρινὸς μίαν αἰμάσσουσαν πληγήν, ὡρόμενος ὡς πληγωμένον θηρίον, ἀπεσπάσθη μετὰ δυσκολίας ἀπὸ τὰς κεῖρας τοῦ νεκροῦ, τὰς συνεσπασμένας ἀκόμη περὶ τὸν λαιμὸν του.

Τὸ τραῦμά του δὲν ἦτο βαρύν ἄλλ' ἡ συγκίνησις τὴν ὄποιαν ὑπέστη, καὶ ἡ ἀπελπισία του διὰ τὴν παραμόρφωσιν τοῦ προσώπου του, ἐπεδείνωσαν τὴν ἥδη ἐπισφαλεστάτην ὑγείαν του. Οἱ πυρετοί καὶ παροξυσμοί του ἔγιναν βιαιότεροι καὶ ἥρχισαν νὰ προσλαμβάνουν κακούθητη χαρακτήρα.

Ο Ρουροῦκος ἐπωαελήθη τῆς περιστάσεως, ὅπως τὸν πείσθη νὰ λοξοδρομήσουν ὀλίγον καὶ νὰ διέλθουν διάστημα.

Ο πρόωρος αὐτὸς θάγατος ἀπεδόθη φυικώτατα εἰς τὸ νόσημα, ἀπὸ τὸ ὄποιον ἐπασχεῖ ὁ Χασσάν πρὸ πολλοῦ. Ο Ρουροῦκος, χωρὶς κάν νὰ προσποιηθῇ τὸν λυπημένον, ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς αἰχμαλώτους, ὅτι εἰς τὸ ἔχης αὐτὸς ἦτο ὁ ἀρχηγὸς των.

Ἀνήγγειλες μάλιστα κάτι περισσότερον ἀκόμη: δηλαδὴ τὴν πρόθεσίν του νάποκατασταθῇ διστικῶς εἰς τὸ χωρίον τῶν Ἀκκάδων, διὰ νὰ διέλθῃ μεταξὺ αὐτῶν εἰρηνικὰς καὶ εὐτυχεῖς ἡμέρας, ἐπιβάλλων τὴν ἐξουσίαν του, χάρις εἰς

τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ὄπλισμοῦ του, ἀπέναντι τοῦ ὄπλισμοῦ τῶν πυγμαίων, οἱ ὄποιοι δὲν εἶχον παρὰ μόνον τόξα καὶ βέλη.

Τὸ δὲ συμπέρασμά του ἦτο, ὅτι ἐσκόπευε νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν Κοραλίαν Μασσαὶ τὸ ἀξίωμα τῆς βασιλίσης τῶν Πυγμαίων, λαμβάνων αὐτὴν ὡς νόμιμον σύγχρονον του.

“Οἱ Δεγκὲν καὶ σὺ θὰ εἰσθε οἱ ὑπουργοί μου, προσέθεσεν, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Γεράρδον, πρὸς τὸν ὄποιον ἀπετίνετο πλέον μὲ δλην τὴν στοργὴν συγγενοῦς. Θὰ βάλωμεν τοὺς Σομαλῆδες νὰ καλλιεργοῦν τὴν γῆν, καὶ θὰ ζήσωμεν ἐδῶ ἐιρήνη . . .”

Εἶπὼν ταῦτα, ἀπεσύρθη, ὅπως διατάξῃ τὴν προετοιμασίαν ἐπισήμου γεύματος πρὸς ἑόρτασμὸν τῆς ἐγκαταστάσεως του εἰς τὴν αρχὴν, καὶ οἱ πέντε Γάλλοι ἔμειναν ἐλέυθεροι νὰ κανονίσουν τὰς λεπτομερεῖας τῶν βασιλικῶν ὑπουργημάτων, τὰ ὄποια τοῖς ἀπένειμεν.

Ο ἀρχηγὸς των Ἀρρίκης ἐφαίνετο ἐνθουσιασμένος μὲ τοὺς διακεριμένους ξένους, οἱ ὄποιοι τὸν ἐπεσκέψθησαν, καὶ ἐδειξε μεγάλην προσθυμίαν νάγοράσῃ διάφορα ὑδάσματα. Διὰ νὰ δεξῆ μάλιστα διὰ εἰχε τὰ μέσα, ἔκαμε τὴν ἀπρονοσίαν νὰ παρουσιάσῃ ἔνα σακουούλακι γεμάτον ἀπὸ χρυσόκονιν.

“Εἴς δλων τῶν ἐξευτελισμῶν, τοὺς ὁ ποίους εἶχον ὑποστῆ ἐπὶ ἐννέα ὀλοκλήρους μῆνας, αὐτὸς ἦτο ωρισμένως ὁ χειρότερος. Εἰς τὴν πρώτην ἀναγγελίαν τοῦ πράγματος, ἔμειναν ὡς ἀπολιθωμένοι.

“Ἐκεῖνο ποῦ μὲν ἐκπλήττει, εἶπεν ὁ Γεράρδος, συνελθὼν πρῶτος ἀπὸ τὴν παραχήνη του, εἶνε πῶς κατώρθωσα νάκούσω τὰ σχέδια τοῦ ἀθλίου αὐτοῦ, χωρὶς νά τον ἀπράξω ἀπὸ τὸν λαιμὸν καὶ νά τον πνίξω! Ποίος τὸ ἐπερίμενε ποτέ; Ποίος θὰ ὑπέθετε ποτὲ ὅτι θὰ ἔλθῃ ημέρα νὰ λυπηθοῦμε διὰ τὸν θύνατον του Χασσάν; . . . Τὰ παράπονα δύως δὲν μᾶς ὀφελοῦν εἰς τίποτε. “Η πρέπει νάντιμετωπίσωμεν γενναίως τὴν συμφράν μας καὶ νά την νικήσωμεν, η ἡπάθενας δῆλοι. Αὕτην τὴν νύκτα ἀμέσως πρέπει νὰ φύγωμεν . . . Τί λέσ, Κοραλία;

“Ἄλλ' ὁ Ρουροῦκος, εἶτε διότι δὲν ἐπεθύμει νὰ μετέλθῃ προδοσίαν πρὸς τοὺς πυγμαίους τῆς φυλῆς του, εἶτε διότι εἶχε ἀλλας ἴδιοτελεῖς βλέψεις, ἐπευσε νὰ προειδοποιήσῃ τοὺς Ἀκκάδας περὶ τῶν σχεδίων του Χασσάν. Τὴν ἐπομένην, δὲ δεξιώτερος τῶν ἐγχωρίων ἰατρῶν, διὰ τὸ πρόσχημα διτεῖ ταρέψη, διὰ τὸν ἀντικαρπόν τῶν Ισπανῶν, ὁ Σαΐν-Ροκαντέν καὶ ὁ Παλουάζος ἐκάθησαν εἰς δύο πρόστυχα καθίσματα, ἐντὸς μικροῦ δωματίου, τὸ ὄποιον ἐχρήσιμευεν εἰς αὐτοὺς ὡς αἴθουσα, πλησίον τοῦ διαμερίσματος, δῆλον κατώκει ὁ διοικητὴς τοῦ Κάδιξ. Οὗτος ἐπέμενε νά τους ἔχῃ δύποτε τὴν πρωσπικήν του ἐπίβλεψιν, μολονότι ἦσαν ἀλέυθεροι νὰ περιφέρωνται κατὰ βούλησιν, μετὰ τὴν λαμπράνην των μάλιστα διαγωγὴν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης.

— Εἴμαι συμφωνοτάτη, ἀπήνησεν ἡ δεσποινίς Μασσαί, χλωμὴ ἀπὸ τὴν συγκίνησιν της.

— Καὶ νὰ πάμε ποῦ; ἡρώτησεν ἡ Μαργαρόνα.

— “Οπου μᾶς βγάλῃ ἡ σκρη! . . . Ο Γελιάθεις εἶμπορει νὰ μᾶς σηκώσῃ καὶ τοὺς πέντε. Μόλις τὰ ζῶα αὐτὰ κοιμηθοῦν, θὰ ἔργωμεν σιγά-σιγά ἀπὸ τὴν σκηνήν μας, θὰ καθαλίσειν τοὺς πειράτες τοῦ Κάδιξ. Οὗτος ἐπέμενε νά την ἔχῃ δύποτε τὴν πρωσπικήν του ἐπίβλεψιν, μολονότι ἦσαν ἀλέυθεροι νὰ περιφέρωνται κατὰ βούλησιν, μετὰ τὴν λαμπράνην των μάλιστα διαγωγὴν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης!

— Αχ! ἐστέναξεν ὁ ἵππος, ἀγαπητή μου Παλουάζο, ποῦ εἶνε τώρα τὰ γεύματά τα παλαιά, τὰ ωραῖα φαγητά τοῦ Παρισιού, δὲ μάγειρός μου ὡς παιδί του, δὲν ἡδυνήθη νὰ κρύψῃ τὴν γουράνη του θαυμάσιος, καλή του ωραία;

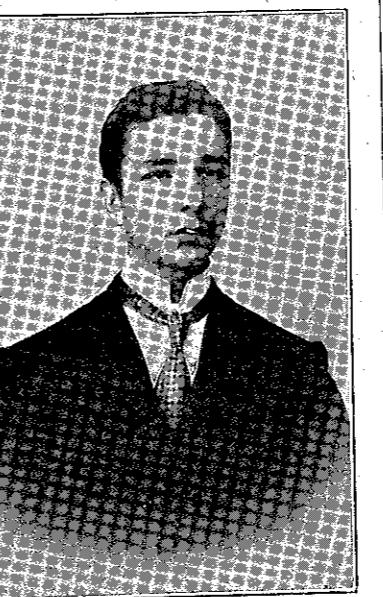
— Η Λίνα ἔκλατε σιωπηλῶς, ἐν φήμη Μαργαρόνα τὴν ἔκρατει εἰς τὰς ἀγκάλας της.

(Ἐπεται συνέχεια).

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΗΛΑΣΣΕΩΣ



ΝΙΚΟΣ Κ. ΒΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Βραβευθεῖς

ὑπὸ τὸ φευδώνυμον «Νούσαρχος τῆς Βαρέλλας»

εἰς τὴν Την Κυριακὴν τῆς «Διαπλάσεως»

(*Ιδε «Διάπλασιν τοῦ 1898*, σελ. 354.)

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΡΟΓΗΡΟΥ

(Συνέχεια τοῦ σελ. 196)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

ΕΙΣ ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ Ο Κ. ΜΠΡΟΥΝ ΠΡΟΞΕΝΕΙ
ΟΔΥΝΗΡΑΝ ΕΚΗΑΝΕΙΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΣΤΕΡ ΡΕΝΩ

Ολίγας ήμέρας μετὰ τὴν μάχην, τὴν ὄποιαν διηγήθημεν ἀνωτέρω, καὶ τὴν ἀκαρπὸν ἔξοδον τῶν Ισπανῶν, ὁ Σαΐν-Ροκαντέν καὶ ὁ Παλουάζος ἐκάθησαν εἰς δύο πρόστυχα καθίσματα, ἐντὸς μικροῦ δωματίου, τὸ ὄποιον ἐχρήσιμευεν εἰς αὐτοὺς ὡς αἴθουσα, πλησίον τοῦ διαμερίσματος, δῆλον κατώκει ὁ διοικητὴς τοῦ Κάδιξ. Οὗτος ἐπέμενε νά τους ἔχῃ δύποτε τὴν πρωσπικήν του ἐπίβλεψιν, μολονότι ἦσαν ἀλέυθεροι νὰ περιφέρωνται κατὰ βούλησιν, μετὰ τὴν λαμπράνην των μάλιστα διαγωγὴν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης.

— Ο Θεός νὰ σᾶς τὸ πληρώσῃ, κύριε, εἶπεν ὁ ἀγαθὸς ἵππος ποτὲ διὰ τὸν θάνατον τοῦ Ρογήρου, — διότι αὐτὸς τοῖς εἶνε τὰ μέσα, τὰ ὄποια τὰ καλλίτερα εἰσέβαλεν τὴν συγκίνησίν του.

Καὶ ἀφοῦ ἀνέγνωσε τὴν ἐπιστολὴν:

χειλη του πανούργου είς τους λόγους αὐτούς.

Ο ιππότης του ἔτεινε τὴν χεῖρα καὶ ἐκεῖνος τὴν ἔσφιξε μὲ προσποιητὴν συγκίνησιν.

— Σᾶς παρακαλῶ, κύριε, μή μ' εὔχαριστῆτε. Σᾶς ἐπαναλαμβάνω, ότι κάμνω τὸ καθῆκόν μου καὶ τίποτε περιπλέον.

— Δέν το κάμνουν ὅμως ὅλοι σὰν καὶ σᾶς.

— Ισως, εἶπεν ὁ Ρενώ, χαμογελῶν. Η ἵκανοποίησις ὅμως τῆς συνειδήσεως μου δί' ἐμὲ εἶνε ἡ μεγαλειτέρα ἀνταμοιθῆ. Καὶ τώρα ἐπιτρέψατε μοι νὰ σᾶς ἀφήσω. Η ἐπίσκεψίς μου παρετάθη ὀρκετά. Χρειάζεται φρόνησις... Προπάντων οὔτε λέξιν είς κανένα.

“Ελαβε τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὅποιαν ἐγράψεν ἐσπευσμένως ὁ Σαΐν Ροκκαντέν, καὶ ἔξηλθε σιγά σιγά, ὅπως εἰσῆλθεν.

Εἰς τὴν ὅδον συνήντησε τὸν Μπρόσον, ὁ ὄποιος τὸν ἀνέμεγε, περιπατῶν ἐπάνω κάτω.

— Λοιπόν; ἥρωτησεν ὁ Ἀγγλος.

— Πούρ! Αὐτοὺς τοὺς δύο γερωξούς τοὺς γελᾷ καὶ ἔνα μωρὸ παιδί.

— Καὶ ἡ ἐπιστολή;

— Νά την!

— Ωραία!

— Θὰ στείλω τὸν Παῦλο νὰ τὴν πάγῃ. Μὲ τὸ πιστόποιητικὸν τοῦ στρατάρχου θὰ περάσῃ ἀνενόχλητος. “Οσον διὰ τοὺς Ἰστανούς, αὐτοὶ τὸν γνωρίζουν καὶ δὲν θὰ τὸν ἐμποδίσουν.

— Θαυμάσια! Δὲν μένει τώρα παρὰ νὰ κανονίσωμεν τὰς τελευταῖς λεπτομερεῖς τοῦ σχεδίου μας.

— Εἶναι ἀπλούστατον. “Εχω εἰς τὴν διάθεσίν μου μερικοὺς φίλους τοῦ Παῦλου, καὶ τὸ παλλικαράδες πρώτης, καὶ τὸ παλλαγνθρωπίες ποῦ δὲν δίνουν πεντάρα γιὰ τίποτε. Μόλις ὁ Ρογχρός ἔγγη εἰς τὴν ἔηράν, μαζὶ μὲ τοὺς δύο φίλους του, θὰ δώσω ἔγῳ τὸ σύνθημα. Αὐτοὶ θὰ εἰνε κρυμμένοι ἔκει κοντά. Θὰ χυμήξουν ἐπάνω τους καὶ...

— Καὶ;

— Καὶ, χάρις εἰς τοὺς λαμπροὺς λάζους, ποῦ ἔχουν οἱ παλλικαράδες μας, οἱ τρεῖς ἔκεινοι παλλαγνθρωποι δὲν θὰ προφέθασουν νὰ βγάλουν οὔτε τοιμουδιά.

“Τοστερα θά τους πετάξουν στὴν θάλασσα. “Αν τους εὑρουν, θά τους πάρουν γιὰ τίποτε ναυαγούς, θὰ τους κηδεύσουν σεμνοπρεπῶς καὶ οὔτε θάκουσθῇ πειὰ τὸ δνομά τους.

— Εἴμαι συμφωνότατος, μίστερ Ρενώ. Αὐτὸι οἱ πεζογάσται εἶναι κακοκαθηρευμένοι καὶ χόνδροι ἀνθρωποι.

— Βεβαιότατα. Ήταν τρόπος αὐτὸς νὰ φερθοῦν ὅπως ἐφέρθηκαν σ' ἐμάς, εὐγενεῖς ἀνθρώπους;

(Ἐπειτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ
[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Jacques Lemaire]

ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

54.

Ο Φασουλάκης ἀρχισε τώρα νὰ μετανοῇ καὶ νὰ συλλογίζεται, ότι θὰ ἐπροτιμοῦσε πολὺ πιὸ καλλίτερα νὰ είνε εἰς τὸ σχολεῖον, νὰ κάθεται εἰς τὸ θρανίον καὶ νὰ κάμνῃ τὸ μάθημά του, παρὰ νὰ είνε ἔδω, εἰς τὸ Μεγάλο αὐτὸ Πανηγύρι.

Τὸ Μεγάλο Πανηγύρι είνε διασκεδαστικόν, όταν πηγαίνη κανεὶς μαζὶ μὲ τὸν μπαμπά, μὲ τὴν μαμπά, μὲ τὸ ἀδελφάκι του καὶ μὲ τὴν ἀδελφούλα του... ὅταν ἔκαμε τὰ χρέη του, όταν ἐργάσθηκε καλὰ ὅλην τὴν ἔδομά καὶ ἔχη τὸ κεφάλι του.

Συλλογίζεται ότι τὸ βράδυ, σὰν γυρίσῃ στὸ σπίτι, θὰ βρεθῇ ἀναγκασμένος νὰ πῆ στὴ μαμμὰ του τί ἔκαμε, καὶ τότε ἡ μαμμὰ του θὰ τὸν μαλώσῃ...

Βίμπορετ ἀν θέλη νὰ πῆ κανένα φέμμα, νὰ σοφισθῇ κανένα παραμύθι, νὰ πῆ παραδίγματος χάριν πῶς ἔχασε τὸ δρόμο ἐκεῖ ποῦ πήγαινε στὸ Σχολεῖο, πῶς τὸν ἀρπάξε κανένας δράκος ἡ καμμιὰ λάμια, καὶ χωρὶς νὰ θέλῃ τὸν ἐκουβάλιος στὸ Μεγάλο Πανηγύρι.

Αλλὰ ἡξεύρει ότι, ἀν εἶνε κακὸ πρᾶγμα νὰ τὸ σκάζῃ κανεὶς ἀπὸ τὸ Σχολεῖο, ἀλλοτέρος εἶνε κακὸ πρᾶγμα νὰ λέγῃ κανεὶς ψεύματα. Καὶ γι' αὐτὸ δὲν θὰ τὸ κάμη!

Όπωσδήποτε, τώρα θήθει πολὺ πολὺ νὰ γυρίσῃ στὸ σπίτι ἀμέσως. Καὶ τὸ λέγει δειλά-δειλά στὸν φίλον του Μικέν.

Ο Μικές ὅμως θυμόνει καὶ του ὀπαντά:

— Τί; τώρα στὰ καλλίτερα θὰ φύγωμε; “Ας νὰ μή! “Αν θέλης νὰ πᾶς, πήγαινε μόνος σου. Νὰ δὲν θήθεις νὰ ἔλθης, ἀς μού το ἐλεγες. Μήπως ἔγω σ' ἐπιασα ἀπὸ τὸ λαιμό;

Ο Φασουλάκης τότε ἀπελπίζεται, καὶ ἀποφασίζει νάκολουθήσῃ τὸν φίλον του Μικέν εἰς τὴν παράγκαν του Μπαμπούλα. Εκεῖ μέσα θὰ ἴδουν ἔνα σωρὸ πράγματα, καὶ γιά νά τα ἴδουν χάρισμα, ἀποφασίζουν νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν παράστασιν ὡς κομμάτι, μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα παιδιά του θιάσου Μπαμπούλα.

Τοὺς βλέπετε πῶς πηγαίνουν ὁ ἔνας ὅπισα ἀπὸ τὸν ἄλλον... Τί ἐξευτελισμός! Ο Φασουλάκης ἔχει χώσῃ τὸ καπέλο του ὡς τὴ μύτη γιὰ νὰ μή τον γνωρίσουν. Εντρέπεται πολὺ γι' αὐτὸ ποῦ κάμνει· ἄλλα καὶ ἔγῳ ἐντρέπομαι γιὰ λογαριασμὸ του...

Τὰ ἄλλα θά σάς τα πῶ τὴν ἄλλη φορά.

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ



ΕΑΔΑΣ ΓΛΥΚΕΙΑ!

Θεοῦ μειδίαμα
Σὲ ἔχει κτίση,
Τοῦ μεγαλείου Του
Σ' ἔχει προκίση
·Η ἐπουράνιος
·Η ἄρμονία,
·Ελλάς γλυκεῖα!

Κόρην δὲ ήλιος
·Σ' ἀναγνωρίζει
Καὶ τὸ λαμπρότερον
Φῶς σου χαρίζει.
Εἰς σὲ ἡ ἀνοίξεις
Εἰν' αἰώνια,
·Ελλάς γλυκεῖα!

Προφεια θάλασσα
Σὲ πειρίρρεχει,
·Ητις τῶν ίων σου
Τὸ χρῶμα ἔχει
·Κ' είνε αἱ νῆσοι σου
·Ολαι μαγεῖα,
·Ελλάς γλυκεῖα!

·Ανθη δροσόλουστα
Παράγ' ἡ γῆ σου,
Πτηγὰ εὐκέλαδα
·Εχ' ἡ αὐγὴ σου.
Θέλγητρα ἡ φύσις σου
Σκορπὶ μυρία,
·Ελλάς γλυκεῖα!

Τερπνὰ τάρωματά
Παντὸς βουνοῦ σου,
Θετὰ τὰ χρώματα
Τοῦ οὐρανοῦ σου.
Εἰς σὲ παράδεισος
·Η κατοικία,
·Ελλάς γλυκεῖα!

·Η σεληνόφωτος
Νύξ σου γαλήνην
Χύνει καὶ βάλσαμον,
Πάσαν δόδυνη
Κομίζει εὐσπλαγχνος
·Ἐν τῇ καρδίᾳ,
·Ελλάς γλυκεῖα!

·Ἐξοχα πνεύματα
·Ἐχεις γεννήση
Τὸν κόσμον σύμπαντα
·Ἐχεις φωτίση
Εἰσαι τοῦ πνεύματος
·Η κατοικία,
·Ελλάς γλυκεῖα!

Θεοῦ μειδίαμα
Σὲ ἔχει κτίση,
Τοῦ μεγαλείου Του
Σ' ἔχει προκίση
·Η ἐπουράνιος
·Η ἄρμονία,
·Ελλάς γλυκεῖα!

N. I. ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

“Εγιναν καὶ φέτος αἱ ἔξετασεις τῆς Σχολῆς τῶν Απόρων Παΐδων τοῦ Παρασοῦ, καὶ κατέθειζαν τὸν ζῆλον καὶ τὴν πρόοδον τῶν ἀξιεπαίγων πτωχῶν παιδίων, τὰ δόπια, ἐργάζομενα καὶ ὑπηρεοῦντα δλῆν τὴν ἡμέραν, καταγίνονται τὴν νύκτα νὰ μάθουν γράμματα, νὰ φωτισθοῦν, νὰ βελτιώσουν τὴν θέσιν των καὶ νὰ διευκολύνουν τὴν ἐπιχωνιάν ἀποκατάστασίν των.

Κατὰ τὴν συγχινητικὴν τελετὴν τῆς ἀπονομῆς τῶν Βραβείων, οἱ λαμπροὶ αὐτοὶ μαθήται ἔφελαν τὸν κατωτέρων ὅμινον, συντεθέντα ὑπὸ τοῦ χ. Ιωάννου Καμπούργου, καὶ τονισθέντα καθ' ἔδομάδα δωδεκαδεῖδον μὲ τὴν ιδιαίτερην συνδρομὴν.

[Ε] Εἰς πάντα ζεσταθόντα, ἐκτὸς τοῦ Δώρου, ἀπονέμονται καὶ τόσα Εύσημα, δοις εἰνε οἱ ὑπὸ αὐτοῦ ἔγγραφέντες συνδρομηταί.

Θ' ΔΕΛΤΙΟΝ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

·Εξεπάθωσαν προσέτη καὶ ἐνέγραψαν νέους συνδρομητὰς καὶ οἱ ἔτης: Μικρὸς Σύλλογος Βώλου διὰ τοῦ Φιλοθεάτου (2), διὰ τοῦ Εθνικοῦ Υρων (1), Ανώνυμος ἐκ Κινύρωπος (1), Δημήτριος Μπούσης (1), Πολυδεύκης Ι. Ξενάχης (1), Αδριανὴ Αποστόλου (1), Τρικυριάδης Μαλέας (1), Μενεκεδένιο Μπουκετάκη (1), Φεγγόβολη Αύγουλα (1), Ζωγράφος Παρράτος (1) Δημητρα Ραζή (1), Αίχμαλωτος Χελιδών (1), Σύλλογος Ερευνα, διὰ τοῦ Στριδοῦ Κράνους (1), Σύλλογος ἡ Δρῦσις, διὰ τοῦ Στριταί Γ. Σημίτου (1), Γραιερόδη Πύρας (4), Ι. Γ. Καφῆς (1) Γρυνιάρας (1), Φίλιππος Οίκονομόπουλος (1), Περ. Κωνστ., καὶ Ανδρ. Δ. Σκέρερη (1), Νοσταϊδὸς Ελλήν (1), Σύλλογος Ελλήν διὰ τῆς Αἰδίνους τῆς Ερήμου (1), Μούσα τῆς Αστρονομίας (1), Βελοφόρος Αρτεμίση (1), Ευσοφίου (1), Ναυτοπούλα (1), Ι. Τρικόγλου (1), Β. Β. Χατζηπαναγιώτης (1), Νέστωρ Κ. Βαλτζή (1). Εἰς τοῦ προηγουμένου Δελτίου συνδρ. . . 412 Εἰς τοῦ σημερινοῦ » 32 Εἰς τὸν πλω

ΝΕΟΣ ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΜΑΣ
Θα έκδοθη τὸν ιούλιον τό:

ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ HENRI MALIN

Ογκώδης τόμος, ἐπὶ λαμπροῦ χάρτου,
μετὰ 25 ὀλοσελίδων εἰκόνων,
εἰχόν τέχνης.

Κατὰ μετάφρασιν ΧΑΡΑΛΑΜ. ΛΑΝΝΙΟΥ
Εδρούσεται ἡδη ὥπερ τὰ πιεστήρια καὶ
τιμᾶται διὰ τοὺς συνδρομητὰς
Ἄλεσος φρ. 5.80.—Χρυσός φρ. 5.

Οἱ ἔγγραφομενοὶ μέχρι τῆς 15
Ιουλίου τὸ βραδύτερον θὰ ἔχουν
τὸ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ νάγραψουν μέχρι τῆς ἡ-
μέρας ἑκείνης τοὺς τόμους τῆς Β' Περιό-
δου τῆς «Διαπλάσεως» πρὸς 5 μονὸν φράγ-
μα καὶ εἴκαστον ἀντὶ τῶν 7, καὶ θὰ λάβουν
μέρος εἰς τὸ ΛΑΧΕΙΟΝ τῆς Βιβλιοθήκης,
καθ' ὃ βιβλία ἄξια 150 φράγκων θὰ δια-
νεμηθῶσιν διὰ κλήρου εἰς 10 συνδρομητάς.

Ἴδε τὰς λεπτομερεῖας εἰς τὴν
ἀγγελίαν τὴν δημοσιευθεῖδαν
ἐν δελτίῳ 186 τοῦ 25ου φυλλα-
δίου τῆς Διαπλάσεως ἐ. ἔ.

ΑΔΔΗΔΤΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ὑποβάλλει εὐλαβῶς τὰς
ἔγκαρδίους αὐτῆς εὐχαριστίας πρὸς τὴν Α.
Β. Υψηλότητα, τὸν Βασιλόπατα Χρι-
στοφόρου, τὸν τεκτὸν αὐτῆς Συνδρομητὴν
καὶ Φίλον, δι' ὃσα ἐνθουσιώδη εὐνόηστήθη
νά τη διαμηνύσῃ περὶ τοῦ νέου τόμου τῆς
Βιβλιοθήκης τῆς «ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ», καὶ
διότι ἔσπεισεν ἐκ τῶν πρώτων νὰ ἔγγραφῇ
εἰς αὐτὸ δυνάμεις τοῦ πατριός τοῦ ἔτος Αὔτούς,
ως Βασιλόπατος, εἰς πάντας τοὺς Ελληνό-
παιδας, τὸ ὑψηλὸν παράδειγμα τῆς ὑπο-
στηρίζεως ἐνὸς τόσου ωραίου, διδακτικοῦ
καὶ πατριωτικοῦ βιβλίου, οἷον τὸ «ΥΠΕΡ
ΠΑΤΡΙΔΟΣ».

ΕΙΝΑ ἀπερίγραπτος ὁ ἐνθουσιασμός, τὸν ὅποιον
ἔχεις μετοξὺ τῶν φίλων μου τὸ «Υπὲρ Πα-
τρίδος». Τι ὡραῖον βιβλίον! λέγοντας τί λαμ-
πρὰ ἐκλογή! ποὺς ἀπόλαυσις μᾶς περιμένει!
Καὶ ἔρχονται οἱ συνδρομηταί, ἔρχονται, ποὺ δὲν
προσθένται τοῦ νέους ἔγγραφου. Εὐγέ σας, ποιά
μου! Εὐγραφόμενοι εἰς τὸ «Υπὲρ Πατρίδος»
ποὺς μόνον τοισθέντος, γνωρίζοντας
τὴν ἀληθινήν — καὶ γράμματα ἀποδούν νὰ μου γρά-
ψουν, θὰ μου ἐσωκλεῖσουν καὶ τὸ κόκκινο χαρ-
τάκι εἶναι ἀδύνατο!

Ναντοπούλα τῆς Αὐδρού, τὸ πρὸς τὸν Κέμη-

τὰς Ερμουπόλεως τετράδιον σου, ἐπέρχεσαι

ἀπὸ τὸ γραφεῖον, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἔχεις

τὸν τοῦ έτοιμον τόμον τοῦ έπειτα.

Ποτὲ δὲν ἀπέρριψα τετρά-

δίον σου ἐνεκάριαν ἀπαντήσεων· ἀπενα-

τίας θὰ ηγάπην νά σ' ἐμικροῦντο μερικοὶ ὡς

πρὸς τὴν σεμνότηταν τῆς ἀποτελής.

Δὲν ποὺς μου, διότι ἀπό τοὺς ἡ-

μέρους τοῦ έπειταν τοῦ έπειταν τοῦ έπειταν

τοῦ έπειταν τοῦ έπειταν τοῦ έπειταν τοῦ έπειταν

διασκεδάσης, πεινηγουμένη τόσοις μῆνας τὴν Ιταλίαν!..) Σαρδήνη Νησιωτούλαρ (δόξα σοι δὲ Θεός, ποι ἀπεράσπιστος νὰ μου γράψῃ καὶ ἔνα γράμμα, ωστε ἀπὸ τούσι καιρόν! ὅπετε τὸν χειμῶνα θὰ σ' ἔχωμεν ἐδῶ; τί καλά!) Ιγνητέας Θεσσαλοπούλου (διατὶ δὲν σημειώνεις καὶ τὸ φευδονυμὸν σου εἰς τὴν ἀπιστολὴν; εἶναι ἀπαραίτητον ἔτος ἂν θέλῃς νὰ συνάπτω μὲ τὸνα μὲ σου!) Γλυκεῖας Ἐλλάδα (νὰ σου ζησῃ τὸ ἀδελφάκι) Ἀρητίου, Γ. Δεβετάκην, Βράχοι τῆς Ναυπόλεως, (βεβαίωτα, ἔγειρε δίκαιον· αἱ προτάσεις σου θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὸ προσεχές) Χιωτοπούλαρ (έγκρινεται, καθὼς βλέπεις τὸ φευδονυμόν) Μάριας Δ. Ζάρρου (ἐλπίζεταιν· Πράξαι χρονίσσεις ἑστάλη) Χιωτομένηρ Ἐλάτηρ, Ροδοπεραγωμένηρ Λόνιριτεκ.

Εἰς δόμα ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 12 Ιουνίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

Οἱ ἀλλάσσοντες κατοικίας καὶ οἱ προσωρινὲς ἀποδημοῦτες συνδρομηταί, παρακαλοῦται νὰ γνωτοποιῶνται ἐγκαίρως τὴν réar των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖον μας, συναποστέλλοντες καὶ 50 λεπτὰ εἰς γραμματοδημορ, διὰ τὴν ἑπτάπτων réas ταιρίας

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δε λόεσις στέλλοτας μέχρι τῆς 2 Αὐγούστου. Ο χρήστης τὴν λόεσιν, ἵνα τοῦ ὄντος δέν νὰ γράψει τὰς λόεσις των εἰδικούσιον, πωλεῖται ἢ τῷ Γραφεῖῳ μας εἰς τὸ φύλλον, ὅπετε δὲν ειδύνομαι διὰ τὴν βραδύτητα·) Νεαρὰς Φιλοσοφούρ (οἱ περὶ ὁμ' ἔωσται, δὲν εἰναι πλέον συνδρομηταὶ μου;) Ἀμφιλέκηρ (χαρωποὺς τὴν ἀποκτήσην νὰ ἀποκρίνεται προφέτεις, διὰ νὰ μου γράψῃ τακτικότερα·) βλέπεις, διὰ δύνατον κανεῖς, τύρισκει πάντοτε θέμα δι' ἀπιστοὴν παρατηρῶ μεγάλην πρόσδοσην εἰς τὸ γράφινον σου;) Πασχαλεᾶ (μη λεπτεῖς θὰ ξαναμεγάλωσουν τὰκίς ή πλεξοῦντες σου, καλλιτέρες καὶ ἀπὸ πρὸν χαίρω ποῦ δέν με είχεις λειμονήσῃ εἰς δόνον αὐτὸν τὸ διάστημα· τώρα θὰ μου γράψῃ;) Γουλιέλμορ Τέλλορ (ώραια ἡ ἀπιστοὴ σου· σοῦ εὔχουμαι πάσαν ἀπιτυχίαν... διὰ τὴν ὄντοιν καὶ δὲν ἀμφιλάλω θὰ εἴπεις εἰς τὸν Ἱατρὸν τὸν. Συνθρόμηστε, διὰ τοῦ ζητεῖς τὴν ἀδείαν νὰ συντησῃς ὡς φάρμακον κατὸ τῆς ὀδονταλγίας... τὸν ὀδοντοτατρόν κ. Ἀντωνίου;) Φιλοσοφικὸν Αἴθορ (εἰδεῖς τοὺς λογαριασμοὺς σου, οἱ οποῖοι κατ' ἀρχὴν εἰναι σωστοὶ πλανῶσαι δικαίως κατὰ τοῦτο, διὰ τὸν ὑπολογίζεις διτοῖς οἱ συνδρομηταὶ θὰ σετελοῦν ἀπὸ 1 φρὲν δὲν δέ το ἔκαμπνον σύντε χίλιοι;) Σωτ. Ε. Σταυρούλαποντο (σοῦ ἀπήντησα θόη, ἀργά δὲν γίνεται, διὰ τὸν ἀργά ἔλαβε τὴν ἀπιστολὴν σου· σ' εὐχαριστοῦ πολὺ διότι θὰ ἔγγραφυς καὶ ἀλλοι εἰς τὸ «Ψῆπε Πατρίδος»;) Ναναρχόν Θερθρόρ, Ανεμίρην (παρακαλῶ τὸν Θεόν νὰ σε κόμη γρίγορα καλά;) Ασκληπιαδῆρ (ἡ γνάμη μου εἰναι εὐνοϊκή καὶ διὰ τὰ δόνον δὲν ἀμφιλάλω διὰ θάνατος δὲ, τι εἰμπορεῖς διὰ νὰ καταπέσῃς καὶ ἄλλους νὰ ἔγγραφουν εἰς τούσιν τέχοντα βιβλίον διοποιεῖς μὲ ἀγαπῆ, διοποιεῖς δὲν θέλεις τὴν πρόσδοσην, διοποιεῖς δὲν πάθεις τὸν ἀπίστημας νὰ μάθῃς τὸ βιβλία ἔδιπλον, τὸ τέλον θὰ καμῇ;) Ηρωικὸν Μεσολόγγεον (σὲ συγχρίωρα·) Ατταβίριον Ρόδου, (βεβαίως σὲ ἀγαπῶ καὶ ἔνδιαφέρουμαι ὡς μήτηρ γράψει μου λοιπὸν διοποιεῖς συνχνήτερα· πειριμένω καὶ νέα περὶ τοῦ μελετῶμένου, Συλλόγου, διὰ τὸν ὄποιον σᾶς ὑπερευχαριστῶ·) Μαργολεύλουδο (πότε μοῦ ἔγραψες καὶ δὲν σου ἀπίντησας; σὲ συγχρίωρα διὰ τὸνετελέσματα τῶν ἑπτάπτων;) Μεροκεδέντειας (ἀλήθεια, τόσας πολλὰς φίλας ἔχω εἰς τὸ Ἀρσακεῖον; δὲν τας εἴχα μετρήσῃ ποτέ, καὶ μου ἔκαμες μιαν εὐχάριστον ἔκπληξιν ἀληθινά, διὰ εἶναι ἔκαστον τὸ θέαμα κάθε ποῦ ἔρχεται τὸ φύλλον· καὶ εἴχε δικαιον ἡ κ. Διευθύντρια νὰ τὸ παρατηρήσῃ· αἱ περὶ οὐ μ' ἔρωτές, δὲν εἶναι συνδρομήτριαι;) Βελοφόρον Αρτεμειρ (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ἔκπληξμα;) Αρριομένον Κύμα (λοιπὸν μετὰ τὰς ἑπτάπτως; εἰμένα σύμφωνο;) Εθνικὸν Υγρούρ ([Ε] διὰ τὴν ὡραίων σου ἀπιστοὴν;) Αμερικὸν Παΐδαις (κ' ἔγω ἀγαπῶ πολὺ τὴν ἔξαδελφούλαν σου· νὰ ο πιστεύω, διὰ δέ μου γράψῃ συγχά;) Διο-

πόσον (νὰ εἰσαι λοιπὸν προσεκτικός, διὰ νὰ μη παθανῆς τέτοια·) Τίρυνθα (θὰ δημοσιεύω τὴν πράτσαν σου, μολονότι δὲν πειριμένω καὶ μεγάλα πράγματα, διότι εἶμενα σχετικῶς δύλιγοι καὶ... μικροί;) Βασιλέα τὸν Ὀρέων (ἔπειτα·) Σαμιακήν Σηματαρ (καλὸν, ταξίδιο;) Κατσαρίδας (τὴν γνώμην σου ἔλαβα δύλιγον ἄρρεν;) Σοφερόν Μεταίωρα (θὰ δώσω καὶ εἰς αὐτοὺς σηματαρ, τελοπάντων αὐτὰ εἰναι πρωταρά, διότι θὰ διορθωθῶν δλα· δχι, ἔνευ προσέσως καὶ ἀποδοχῆς δὲ στέλλεται τετράδιον.) Μάριαρ Δ. Ζάρρου (ἐλπίζεταιν· Πράξαι χρονίσσεις, καθὼς βλέπεις τὸ φευδονυμόν) Χιωτομένηρ Ελάτηρ, Ροδοπεραγωμένηρ Δόνιριτεκ.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Ερυθρᾶς Καρδιᾶς 364—365. Δογοπάτηγνα.

1.—Ποῖον δέρεον εὑρίσκεται ἐπὶ τοῦ κομμωτηρίου; Εστάλη ὑπὸ τοῦ Οπίου τοῦ Γρεπέως.

2.—Ποιὰ θεὰ εἶναι μαζὶ μὲ τοὺς χοίρους; Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ταρταρίου τῆς Ταρακόνης

3.—Ποῖον δέχεταιν τὸ 1/2; Εστάλη ὑπὸ τοῦ Βίγα.

367. Φύδον Μίγδον.

Ροκύς λάνυ βραστά, ἔλγεμην κανήρη κιλατεύσα.

Εστάλη ὑπὸ Θρακίου Πινδίου

368—372. Μαγικὴ Συλλαβὴ

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνδὲ γράμματος ἐκάστης τῶν κιτῶν λέξεων διὰ μᾶς συλλαβῆς, πάντοτε τῆς αὐτῆς συγχρήτου ἄλλας τόσας λέξεις:

Ναίας, Ἰωας, ὑπέρηης, οὐνάρ, Ἰσορ.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Σοφοῦ Πιττακοῦ

373—374. Μεταγιοφάδεις.

1.—Τὸ σκότος δι' 8 μεταμορφωτὴν νὰ γίνη φῶς.

2.—Ο παῖς δι' 11 μεταμορφωτὴν νὰ γίνη τρέσ.

Εστάλη ὑπὸ Π. Βλαχού,

375. Εὐλιποδύμφων.

η οηα-ειαι-οο-α-ωε η αει-η-οαις.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ταντάκου [Σ. Ερευνα.]

376. Φωνενεθδίτων.

πε-σκρ-π-νη-κρ-δν-τν-μζ-πλν.

Εστάλη ὑπὸ Ηρακλέους Ν. Κυζηρογλοῦ.

377. Γρίφος.

Μ ΤΕ

ἔρον γεν

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Κιθαρωδοῦ Δρίτου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν διακήσεων έτη; 21 καὶ 31 Απρίλιος έ. ζ.

378. Συλλαβογρίφος.

Γράμμα τὸ πρῶτόν μον μισό,

Τ' ἄλλο μισό μον χῶμα.

Τ' δλάκαρό μον εἶναι νερό.

“Ελλα λοιπὸν νὰ σε χαρῶ,

Μ' εὐρῆκες ἡ ἀκόμα;

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Φίλου Τριανταφύλλου [Ε]

379. Στοιχειογρίφος.

“Αν μ' εὔρης, σὺ εἶσαι δίδιος. Κεράλη: μοῦ ἀλλάξεις;

Εἰς τὸ βυθὸν τῆς θάλασσας εὐθύς μὲ καταβάσεις.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Γουλιέλμου Τέλλου [Σ. Ερευνα.]

380. Αναγραμματισμός.

Ἐνόσφ ζῆς, κυκλοφόρος. “Αν μάναγραμματίσῃς,

Ἐκείνη πού σε χέρε· τοῦ φώς θὰ σχηματίσῃς.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ελληνικοῦ Λιθομάνου [Σ. Ερευνα.]

381. Αίνιγμα.

Εἶμαι βωδή σὰν τὸ νεκρό ένδυση νύγιανω

Μ' επόπαρξες; σοῦ δικιῶ.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Καρδιᾶς ὑπὸ Πέτρου.

382. Κυβόδεξον.

* H * *

H * * *

* * * H

* * H *

Εστάλη ὑπὸ τῆς Ερέμου.

383. — Μαίανδρος.

★★★★★★ ★★★★★★

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *